

ЖИТТЄВИЙ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ В.В.ВАСИЛЬЄВА

Всеволод Вікторович Васильєв - провідний фахівець в області електротехніки, моделювання і керування в енергетиці, член-кореспондент НАН України, доктор технічних наук, професор.

Всеволод Вікторович Васильєв народився 28 лютого 1935 року у м. Воронеж. У 1958 р. закінчив Таганрогський радіотехнічний інститут за спеціальністю «Математичні і лічильно-розв'язувальні пристрої» і був направлений на роботу у Київський інститут інженерів цивільного повітряного флоту. З початку наукової діяльності і до останнього дня жив і працював в Україні. З 1959 р. працював у Національній академії наук України (НАН України). З 1959 по 1971 роки - у Обчислювальному центрі АН УРСР (з 1962 р. - Інститут кібернетики ім. В. М. Глушкова), з 1971 по 1981 роки - в Інституті електродинаміки, а з 1981 р. - в Інституті проблем моделювання в енергетиці ім. Г.С.Пухова НАН України. Пройшов шлях від інженера до заступника директора Інституту. У 1988 р. створив і очолив Відділення гібридних моделюючих та керуючих систем в енергетиці. З 2000 р. по 2014 р. завідував кафедрою електротехніки і світлотехніки Національного авіаційного університету (Київ).

Доктор технічних наук з 1972 р., професор з 1974 р. У 1982 г. обраний членом-кореспондентом НАН України за спеціальністю «Електроніка і моделювання в енергетиці». У 1992 р. обраний академіком Академії технологічних наук України по спеціальності «Технополі в енергетиці». Заслужений діяч науки України (1985 р.). Лауреат премії НАН України ім. Академіка С.А.Лебедева (1988 р.), Лауреат Міжнародної премії і медалі імені акад. Ю.Б. Харитона (1999 р.) і Міжнародної премії і медалі імені акад. І.І.Юзвіщина (2001р.). У 2003 році нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня. Член наукового товариства Американського інституту інженерів з електротехніки і електроніки (IEEE).

Характерними особливостями наукових досліджень, які проводилися В.В. Васильєвим, є їх міждисциплінарний характер, прагнення направити результати фундаментальних досліджень в практику. Напочатку наукової діяльності займався питаннями моделювання задач будівельної механіки та теорії пружності. Результатом стала розробка спеціалізованих математичних машин класу "ЕМСС". Пізніше розробляв методи математичного та комп'ютерного моделювання оптимізаційних задач (створено спеціалізовані математичні машини класу "Оптима") та задач дослідження операцій. З часом центр наукових інтересів Всеволода Вікторовича змістився в сторону методів паралельної обробки інформації та багатопроцесорних обчислювальних систем і середовищ. З 1979 р. інтенсивно займався розробкою методів математичного моделювання процесів електрозварювання та створення тренажерних систем і комплексів. Розвиваючи творчі ідеї академіка Г.Є. Пухова, Всеволод Вікторович очолив роботи по створенню нових операційних методів моделювання, аналізу, оптимізації та моніторингу складних динамічних систем. Завдяки цьому, йому вдалося розробити методи синтезу електронних моделюючих кіл і створити на їх основі широку гаму моделюючих систем для розв'язання задач оптимізації і управління, тренажерних систем та комплексів, систем технічної діагностики і контролю енергетичного призначення. У 1988 р. за цикл робіт по моделюванню оптимізаційних задач Всеволоду Вікторовичу була присуджена премія ім. С.А. Лебедева НАН України. Під керівництвом і при безпосередній участі В.В.Васильєва були розпочаті і успішно розвинуті дослідження та розробки по електронному контролю і керуванню енергомісткими технологічними процесами, створенню тренажерних систем і комплексів для навчання операторів енергомістких виробництв. Зокрема, були створені і серійно вироблялися електронні тренажерні системи для навчання електрозварюванню (ЕТС-01, ІТС-01, МДТЗ та ін.), які широко застосовувалися в енергетичному виробництві та у сфері професійно-технічного навчання. В останні роки Всеволодом Вікторовичем була

запропонована концепція функціональної надійності динамічних систем на основі якої успішно розвиваються методи і системи комп'ютерного моніторингу складних технологічних процесів і об'єктів енергетичного призначення, створено систему моніторинга процесів ручного і напівавтоматичного зварювання в атомній енергетиці.

В.В.Васильєв належав до наукової школи академіка Г.Є. Пухова, активно розвивав характерні для цієї школи напрями, пов'язані з теорією математичного і електронного моделювання, основаними на новітніх комп'ютерних технологіях і методах обробки сигналів. Він зробив значний внесок у організацію і становлення Інституту проблем моделювання в енергетиці ім. Г.Є.Пухова НАН України, Міжнародного науково-теоретичного журналу «Електронне моделювання». Під керівництвом В.В.Васильєва була створена оригінальна наукова школа, що проводить фундаментальні і прикладні дослідження в області паралельної обробки інформації та моделювання динамічних систем, інтенсивно розвиває інформаційні технології. Для всієї наукової діяльності Всеволода Вікторовича характерним є інтерес до глибоких наукових досліджень, експериментальної перевірки їх результатів і впровадження у промисловість і народне господарство України. Він брав участь в якості керівника і розробника при створенні більше 20 нових моделюючих, інформаційних і керуючих систем, з яких 9 у різний час випускались серійно. Результати досліджень опубліковані у 445 наукових працях, серед яких 15 монографій, 127 винаходів, 19 патентів зарубіжних країн.

Наряду з великою науковою роботою, Васильєв В.В. приділяв багато уваги підготовці висококваліфікованих інженерних і наукових кадрів. Він читав курси лекцій з електротехніки і моделювання у Національному авіаційному університеті, був членом ряду спеціалізованих рад по захисту докторських і кандидатських дисертацій. Під його науковим керівництвом було підготовлено 6 докторів і 35 кандидатів наук.

Всеволода Вікторовича Васильєва - вченого, керівника, педагога-характеризує велика скромність, чуйність і доброта, працездатність і натхнення, принциповість. Завдяки цим рисам він користувався авторитетом, повагою і любов'ю серед колег, учнів та друзів.